భార్యా రూపవతీ..?

అది 1976 సెప్టెంబరు నెల 20. పగలు పదకొండు గంటలకు ఆగ్రా దగ్గరవున్న మధురలోని ఒక ఇంటి నుంచి ఒక యువతి చక్కగా అలంకరించుకొని బయటికి వచ్చింది. ఆమె పేరు శాంతి. 25 సంవత్స రాలు ఉంటాయి. ఆమె అందంగా వుంది. రిక్షాలో మరో అందమైన యువకుడితో వెళ్ళింది. ఆ యువకుడి పేరు దినేశ్‌చంద్ర.

రిక్షా ఒక ఫోటో స్టూడియో ముందు ఆగింది. యువకుడు దిగాడు. నేను ఫొటోగ్రాఫర్‌తో మాట్లాడి వస్తాను అంటూ లోపలకు వెళ్ళాడు. ఆ యువతి రిక్షాలోనే కూర్చుని వున్నది. రోడ్డుమీద వచ్చే పోయే జనం ఆమె సౌందర్యానికి ముగ్ధులై చూస్తూ వెళుతున్నారు. అదే సమయంలో ఒక బక్కపలచని యువకుడు వచ్చి రిక్షా ముందు నిల్చున్నాడు. అతని వయసు ముప్పై సంవత్సరాలకి లోపే. చామనచాయగా అతి సాధారణ మైన దుస్తుల్లో వున్నాడు. రిక్షాలో ఉన్న యువతికేసి నిప్పులు కక్కుతూ కొద్ది నిమిషాలు నోట మాట రానివాడిలా చూస్తూ నిలబడిపోయాడు. అతన్ని చూసి శాంతి గాభరాపడింది. ఆ యువకుడు శాంతి చెయ్యి పట్టుకుని రిక్షాలో నుంచి కిందకులాగాడు.

"నాకు తెలుసే కులటా-ఇవ్వాళ ఇక్కడకు వస్తావని. ." అని తిడుతూ చెంప చెళ్లు మనిపించాడు.

దగ్గరలో వున్న దుకాణాల్లోనివాళ్లూ, రోడ్డున వెళ్లేవాళ్లూ వాళ్ల చుట్టూచేరి, ఏదో సినిమా షూటింగు చూస్తున్నట్టు ఆ దృశ్యాన్ని కుతూహలంతో చూడసాగారు. ఆ యువకుడి పేరు సురేశ్.

శాంతి చుట్టూచేరినవాళ్లను బేలగా చూసింది. ఎవరూ సహాయం చేయడానికి సిద్ధంగా వున్నట్టు కన్పించలేదు.

''నువ్వు ఎవరు నన్ను కొట్టడానికి?'' అంటూ అరిచింది శాంతి.

''ఎవర్నా? నీ మొగుణ్ణి!"

''ఈమె నీ భార్యా?" జనంలో నుంచి ఒక కంఠం ప్రశ్నించింది

"అవును!"

"అబద్ధం! ఇతనెవరో నాకు తెలియదు." అన్నది శాంతి ఏడుస్తూ.

ఆ దారినే వెళ్తున్న ఒక కానిస్టేబుల్ అక్కడికి వచ్చాడు.

"పోలీసు స్టేషనులో తేల్చుకుందాం పదండి" అన్నాడు. జనంలో నుంచి అనేక కంఠాలు "అవును! అవును!" అన్నాయి. సురేశ్ పోలీసు స్టేషన్‌కి వెళ్ళడానికి సిద్ధపడ్డాడు. ఆ యువతి నిరాకరించింది. "నాభర్త స్టూడియోలో వున్నాడు" అన్నది స్టూడియో కేసి చూస్తూ. కొందరు స్టూడియోలోకి వెళ్ళారు. అక్కడ ఎవరూలేరు. ఒక అందమైన యువకుడు వచ్చాడనీ, తన భార్య రిక్షాలో ఉంది తీసుకువస్తానని అప్పుడే బయటకు వెళ్ళినట్టు చెప్పాడు ఫొటోగ్రాఫర్. దినేశ్ అక్కడ జరుగుతున్న గొడవ చూసి చిన్నగా జారుకున్నాడని వేరుగా చెప్పనక్కర్లేదు.

ఇద్దర్నీ పోలీసు స్టేషనుకు తీసుకువెళ్ళారు. శాంతి సురేశ్ తన భర్త కాదని వాదించింది ఇన్‌స్పెక్టర్‌తో.

"నాపేరు సురేశ్ గోస్వామి. ఈమె నా భార్య. కావాలంటే మీరు అక్కడికి వచ్చి వాకబు చెయ్యండి." అన్నాడు సురేశ్.

శాంతి గాభరా పడింది. ''అక్కర్లేదు. ఇతను నా భర్త." అన్నది ఏడుస్తూ.

ఇన్‌స్పెక్టర్ ఆశ్చర్యపోయాడు.

''ఇంటికి వెళ్ళండి. ఇంటి గొడవలు ఇంట్లోనే ఉండటం మంచిది." అన్నాడు ఇన్‌స్పెక్టర్.

శాంతి మౌనంగా రిక్షా ఎక్కి భర్తతో ఇంటికి వెళ్ళింది. ఇంటికి వచ్చాక సురేశ్ కసిగా భార్య జుట్టు పట్టుకొని వంగదీసి కొట్టాడు. "మళ్ళీ వాడు ఈ ఇంట్లో అడుగు పెట్టాడా చూడు ఏం చేస్తానో'' అంటూ బయటికి వెళ్ళిపోయాడు.

సాయంత్రం నాలుగు గంటలకు తిరిగి వచ్చాడు సురేశ్. అతను సాధారణంగా పొద్దుపోయి వస్తాడు. దినేశ్ కూర్చుని వున్నాడు. శాంతితో మాట్లాడుతున్నాడు. సురేశ్ రక్తం కుతకుతలాడింది. మళ్ళీ భార్య జుట్టు పట్టుకున్నాడు. దినేశ్ పిల్లిలా జారుకున్నాడు.

''కొట్టు నువ్వు ఎంత కొట్టినా దినేష్ ఈ ఇంటికి వస్తాడు'' అన్నది శాంతి మొండిగా.

కొట్టి కొట్టి విసుగెత్తి వదిలేశాడు.

''నువ్వు ఆ నర్సు ముండను వదిలేయ్! నేను దినేశ్‌ను వదిలేస్తాను'' అన్నది.

''సిగ్గులేదూ! అక్కలాంటి వ్యక్తితో సంబంధం కడతావా? నీ తిక్క ఇలా కుదరదు. చాలా భరించాను. ఇక నావల్ల కాదు''

అంటూ మళ్ళీ బయటికి వెళ్ళాడు విసురుగా.

శాంతి నర్సును తిడుతూనే వున్నది. భర్తను తిడుతూ ఏడుస్తూ పడుకుంది.

సురేశ్ దినేశ్‌ను బెదిరించే పరిస్థితిలో లేడు.

కారణం....

సురేశ్ గోస్వామి తండ్రి అలీగఢ్‌లో రైల్వేలో ఉద్యోగం చేస్తూ చనిపోయాడు. ఇంటి పరిస్థితి బాగాలేదు. తల్లి ముందే పోయింది. సురేశ్ అన్న గుమాస్తాగా పనిచేస్తున్నాడు. అతని పేరు రమేశ్. తన హైస్కూల్ చదువుతో విద్యకు ఫుల్‌స్టాప్ పెట్టాల్సి వచ్చింది. తమ్ముణ్ణి బాగా చదివించాలని అతని కోరిక. అయినా వీలుపడలేదు. పది పూర్తి చేసి ఎలక్ట్రిషియన్‌గా డిప్లొమా పొందాడు సురేశ్.

1971లో రమేశ్ తమ్ముడి పెళ్ళిచేశాడు. అందరూ కలిసే వుండేవారు. కాని తోడికోడళ్ళ మధ్య పడేదికాదు. శాంతి నోటి తొందర మనిషి. సురేశ్‌ను శాంతి పూర్తిగా తన వశం చేసుకుంది. తండ్రి ద్వారా సంక్రమించిన నగలూ, కొద్దిగా ఉన్న స్థిరాస్తి పంచుకొని వేరుపడాలనుకున్నాడు. అందుకు అన్న అంగీకరించలేదు. నగలు ఎలాగయినా దొంగిలించమని బావమరిది సురేశ్‌కు సలహా ఇచ్చాడు. ఆ నగలతో మంచి వ్యాపారం చేద్దామన్నాడు. శాంతి అన్న సలహాను పాటించమని భర్తను వేధించ సాగింది.

భార్య సహాయంతో ఇంట్లో వున్న వెండి బంగారు వస్తువులు అదను చూసి దొంగలించి బావమరిదికి ఇచ్చాడు సురేశ్. రమేశ్ సురేశ్‌ను ఇంటినుంచి గెంటివేశాడు. ఆ అవకాశం కోసమే ఎదురు చూస్తున్న శాంతి సంతోషంగా భర్తతో బయటికి వచ్చేసింది. ఆ వస్తువు

లన్నీ శాంతి అన్నగారే అమ్మేసుకున్నాడనీ, ఒక్క నయాపైసా కూడా సురేశ్‌కు దక్కలేదనీ అంటారు.

వేరే కాపురం పెట్టారు. సురేశ్ "విక్రమ్ ఇండస్ట్రీస్"లో అతి కష్టం మీద చిన్న ఉద్యోగం సంపాదించుకున్నాడు. ఇద్దరు కొడుకులు పుట్టారు. ఇంటి ఖర్చులు పెరిగాయి. సురేశ్ ఓవర్‌వర్క్ చెయ్యసాగాడు. తెల్లవారుతూనే వెళ్ళినవాడు రాత్రి పొద్దుపోయి ఇంటికి వచ్చేవాడు. డబ్బు భార్యకే ఇచ్చేవాడు. ఇల్లునడిపే బాధ్యత పూర్తిగా శాంతిదే. దినేశ్ అందమైన యువకుడు. అతనికి ప్రొవిజన్ స్టోరు వున్నది. శాంతి దినేశ్ దుకాణం నుంచే సరుకులు తెచ్చేది. డబ్బు లేకపోతే అప్పు రాయించి తెచ్చేది. పిట్ట చాలా తేలిగ్గా తన వలలో పడుతుందనే విష యాన్ని దినేశ్ త్వరలోనే గ్రహించాడు. ఆమెను చూస్తూ "రండి రండి వదినగారూ! ఏం కావాలి!"అనేవాడు అదోలా నవ్వుతూ. కొట్లో అప్పు పెరిగి పోతున్నది. ఒకనాడు, "రోజురోజుకూ అప్పు పెరిగిపోతున్నది. ఎలా తీర్చాలో ఏమిటో! మీ కొట్టుకు రావాలంటేనే మొహమాటంగా వుంది" అన్నది శాంత.

"దిగులుపడకు-ఫర్వాలేదులే!"

'మీ మంచితనం వల్ల ఇంట్లో ఏ తరుగూ లేకుండా గడిచిపో తున్నది. కానీ ఇవ్వాల్సిన డబ్బు గురించి ఆలోచిస్తేనే దిగులుగా ఉంటుంది.'

'అదేం ఫర్వాలేదు. ఒకరోజు ఇంటికి పిలువు. వడ్డీతో సహా వసూలు చేసుకుంటాను!' అర్థయుక్తంగా అన్నాడు నవ్వుతూ.

శాంతి తెలివైంది-అతని మనస్తత్వాన్ని ఏనాడో గ్రహించింది. శాంతికి బాగా అలంకరించుకోవాలనీ, మంచి చీరలు కట్టుకోవాలనీ

ఉంటుంది. తన అందం అడవికాచిన వెన్నెల అవుతోందని బాధపడని రోజు ఉండేది కాదు.

ఆరోజు నుంచి దినేశ్, సురేశ్ ఇంటికి తరచు రాసాగాడు. ఇరుగుపొరుగు ఆడవాళ్ళు గుసగుసలు ప్రారంభించారు. క్రమంగా ఆ పేటలోని మగవాళ్ళకు కూడా ఈ విషయం తెలిసింది. ఆనోటాఆనోటా ఆవార్త సురేశ్ చెవుల వరకూ వచ్చింది. భార్యను నిలదీసి అడిగాడు. శాంతి ఎదురుతిరిగింది. దినేశ్‌ను సమర్థించింది. అతనికి బోలెడంత అప్పు ఉన్నట్టు చెప్పింది. మగాడివైతే ఆ అప్పు వెంటనే తీర్చ మన్నది.

సురేశ్ ఆ ఇల్లు ఖాళీచేసి దూరంగా మరో పేటలో (ఈషానగర్) ఇల్లు తీసుకున్నాడు. దినేశ్, సురేశ్ లేనప్పుడు శాంతిని కలును కోవడానికి వస్తూనే వున్నాడు. సురేశ్ శాంతినిఎన్నోసార్లు మందలించాడు. "అప్పు తీర్చమని వస్తున్నాడు. ముందు అతని డబ్బుఅవతల పారేయ్" అంటూ రగడ చేసేది. సురేశ్‌కు తన అసహాయత మీద చిరాకు వేసేది. మౌనంగా వుండిపోయేవాడు. శాంతి దినేశ్‌కూ తనకూ మధ్య ఎలాంటి అక్రమ సంబంధం లేదని దబాయించేది.

ఆరోజు వాళ్లిద్దరూ ఫొటో స్టూడియోకి బయలుదేరారని అతనికి ఎవరో ఫోన్‌చేసి చెప్పారు. భార్యను స్టూడియో ముందు రిక్షాలో పట్టు కున్నాడు. రోజూ రాత్రిళ్ళు ఇద్దరూ పోట్లాడుకునేవారు. ఇరుగు పొరుగు వాళ్ళు పట్టించుకోవడం మానేశారు.

21 సెప్టెంబరు అంటే-ఆ సంఘటన జరిగిన మరునాటి ఉదయం సక్సేనా అనే వ్యక్తి గాభరాగా పోలీసు స్టేషనుకు వెళ్ళాడు. తమ పక్క ఇంట్లో కాపురం వున్న సురేశ్ గోస్వామి భార్యను ఎవరో హత్య చేసి

మురుగు కాలువలో పడేశారని రిపోర్టు ఇచ్చాడు. ఇన్‌స్పెక్టర్ కేసు రిజిష్టర్ చేసి, సిబ్బందితో సంఘటన స్థలానికి చేరుకున్నాడు. ఇంటి వెనక ఉన్న మురుగుపోయే చిన్న గండిలో శాంతి శవం పడివున్నది. ఇరుగుపొరుగు ద్వారా శాంతికీ దినేశ్‌కి వున్న అక్రమ సంబంధం గురించి తెలుసుకున్నాడు. క్రితంరోజు జరిగిన సంఘటన కూడా కొందరు విన్పించారు. సురేశ్‌గోస్వామి తన ఇద్దరు పిల్లలతో తెల్లవారే సరికి అక్కడ్నుంచి వెళ్ళిపోయాడని తెలిసింది.

దినేశ్ తనకూ, శాంతికి అక్రమ సంబంధం ఉన్నట్టు వెంటనే అంగీకరించాడు.

శాంతి శరీరం మీద ఏడు వదునైన కత్తిగాట్లు ఉన్నట్టు డాక్టర్ రిపోర్టు ఇచ్చాడు.

ఆమెను భర్త హత్యచేశాడని అందరూ ఏకగ్రీవంగా అంగీకరించారు. కాని ఎవరూ కళ్ళతో చూచినట్టు చెప్పలేదు.

సురేశ్ గోస్వామి కోసం పోలీసులు వెదకడం ప్రారంభించారు. అతని బంధువుల ఇళ్ళకు వెళ్ళారు. ఎవరూ అతని ఆచూకీ చెప్పలేదు. ఒక ఇరానీ హొటల్ యజమాని మాత్రం రాత్రి ఒంటిగంట ప్రాంతంలో పిల్లలిద్దర్నీ సైకిల్ మీద ఎక్కించుకొని సురేశ్ వెళ్ళడం చూశానని చెప్పాడు.

పోలీసు ఆఫీసరు నర్స్ రమాదేవి ఇంటికి వెళ్ళాడు. ఆమె వయసు ఏభై ఏళ్లు వుంటుంది. సురేశ్‌కు ఆమెకూ అక్రమ సంబంధం వుంటుందని ఇన్‌స్పెక్టర్ ఊహించలేకపోయాడు. శాంతి కావాలని కల్పించినట్టు అర్థం చేసుకున్నాడు. రమాదేవి సురేష్ తన వదినగారి తమ్ముడని, అప్పుడప్పుడు తన ఇంటికి వచ్చేవాడని చెప్పింది. శాంతి

తనమీద అపవాదులు వేసిందని తెలుసునని చెప్పింది. సురేశ్ కూడా బాధపడి అప్పటి నుంచి తన ఇంటికి రావడం మానేశాడని తెలిపింది.

ఇన్‌స్పెక్టర్ యాదవ్ విక్రమ్ ఇండస్ట్రీస్‌కు వెళ్లి వాకబు చేశాడు. సురేశ్ ముందురోజు పది గంటల వరకూ పనిచేసి వెళ్లిపోయాడనీ, ఆ తర్వాత మళ్లీ పనిలోకి రాలేదని తెలిసింది.

అక్టోబరు 12 న సురేశ్ అలీగఢ్ మేజిస్ట్రేట్ ముందు హాజరయ్యాడు. అదేరోజు అతన్ని జైలుకు పంపించారు. కోర్టు పర్మిషన్ తీసుకొని ఇన్‌స్పెక్టర్ యాదవ్ జైలుకు వెళ్ళి సురేశ్‌ను చూశాడు. ఎన్నో ప్రశ్నలు వేశాడు. అతను ఒక్క ప్రశ్నకూ సమాధానం చెప్పలేదు.

"నేను చెప్పదలచుకున్న విషయాలు కోర్టులోనే చెబుతాను" అన్నాడు.

కొర్టులో విచారణ ప్రారంభం అయింది.

తీర్పు ఎలా వుంటుందో తెలియదు.

పిల్లలు అనాధ ఆశ్రమంలో వున్నారు.

ఏది ఏమైనా పిల్లల భవిష్యత్తుమీద గొడ్డలిపెట్టు తగిలింది. వివాహిత స్త్రీలు భర్త చాటుగా పరపురుషుడితో అక్రమ సంబంధం పెట్టుకోవడం ఆమె కుటుంబానికే గొడ్డలిపెట్టు. పిల్లల్ని కన్న తర్వాత వారి భవిష్యత్తును తీర్చి దిద్దడం, వారిని బాధ్యతగల పౌరులుగా తయారు చేయడం తల్లిదండ్రుల బాధ్యత. ప్రేమకంటే బాధ్యత ముఖ్యం అనే విషయాన్ని వివాహిత స్త్రీ పురుషులు విస్మరించకూడదు.